

Հուսկ բաժնուեցան նաեւ մրցանակներ մը. նացիոն փոքր Դասու աշակերտներուն, ուրոնց մէջ Ոսկերիչեան Գրիգոր կը ստանար առաջին մրցանակը, Սարեան Նուրհան երկրորդը, եւ Էպէյեան Անդրանիկ երրորդ մրցանակը: Բարի վարքի եւ ջանասիրութեան մէջ արծաթ մետալի կ'արժանանար դարձեալ վերոյիշեալ Ոսկերիչեան Գրիգոր պատանեակը:

Հանդէսը փակեց Գերայ. Արբաճայրը իր հայրական խրախուսիչ խօսքերով, եւ ուղղելով զանոնք յատկապէս շրջանաւարտ սաներուն, ըսաւ թէ դուք այսօր կը գլուխդ ձեր սրտի ուրախութեան լրումին մէջ: Դուք, ինչպէս ամէն մարդ, հետամուտ կ'ըլլաք այս աշխարհիս վրայ միակ բանի մը՝ որ երջանկութիւնն է. հասարակ դործաւորէն մինչեւ ամէնէն բարձր մտաւորականը կ'աշխատի ունենալ կեանքի այնպիսի պայմաններ որ ապահովցնէ իրեն անդորր ու երջանիկ վիճակ մը: Բայց այս երջանկութիւնը, աւելցուց, պէտք է գիտնալ, որ կը կայանայ հողի եւ մարմնի այն ներդաշնակ յարաբերութեան մէջ, որուն հիմն է Աստուծոյ երկրւոր եւ Կըրօնքը: Ազատութեան տենչը, որով վառուած էք դուք այս պահուս, չըլլայ թէ առաջնորդէ ձեզ սխալ ճամբաներէ. պայծառ ու լուսաւոր պահեցէք ձեր մտքին առջեւ Մեծն Մխիթարի գաղափարականը, մի՛ մոռնաք ձեզի աւանդուած ողջամիտ սկզբունքները, եւ այն ատեն պիտի կարենաք ապահով ըլլալ՝ որ պիտի հասնիք ցանկացուած երջանկութեան: Մեծապէս փափաքելի էր, ըսաւ, որ հոս ներկայ գտնուէին այս պահուս՝ նաեւ ձեր ծնողքները, ու դուք անոնց ձեռքէն ստանայիք ձեր վկայականները: Բայց անշուշտ հետեւ չէ այդ ժամանակն ալ՝ որ անոնք սեղմեն զձեզ իրենց ծոցին վրայ ու մխիթարուն ձեր առած առողջ դաստիարակութեամբ: Ու ապա օրհնելով անոնց բոլոր բարի փափաքներն ու ծրագիրները եւ մաղթելով ամէն յաջողութիւն՝ փակեց իր խօսքը:

Շրջանաւարտներն ու ներկայ գտնուող Նախկին Սաները միահամուռ խմբուած դաշնամուրին շուրջ՝ հնչեցուցին խանդավառ կերպով ամէնէն վերջը «Բաջաց դէքի» գեղեցիկ քայլերգը՝ Վարժարանին իրեն եռանդուն փակում այս ընտանեկան հաւաքոյթին:

ԽՄԲ.

ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ՆՈՐ ՎԿԱՅԵԱԼ ՄԸ ՄՈՒՐԱՏ - ՌԱՓԱՅԷԼԵԱՆ ՎԱՐՃԱՐԱՆԻ ՆԱԽԿԻՆ ՍԱՆԵՐԷՆ

Մ.—Ռ. Վարժարանի Նախկին Սան՝ Պր. Յակոբ Յակոբեան, ծնած Ատտիւ-Ապեպա, 18-3-1921, որդի երուանդի, յաջողութեամբ աւարտելով իր քննութիւնները Վենետիկի Գա Գոսպարի Համալսարանին առեւտրական մասնաճիւղին, ըստացած է այս տարի Օգոստոս 4ին՝ 102 նիշերով 110ի վրայ, Վկայականը Տնտեսագիտական եւ առեւտրական գիտութեանց:

Փոյթեռանդն աշխատող, օրինակ նոյնիսկ իր համալսարանի դասընկերներուն, որոնց ջանացած է օժանդակել եւս դրանք աշխատութիւններով: Երեք տարի եւ ութ ամիս վերջ, յետ կանոնաւոր եւ ժրջան կերպով հետեւելու իր ուսումներուն, 360 աշակերտներու մէջ առաջինն է որ կը յաջողի ամէնէն առաջ աւարտելու եւ ստանալու իր վկայականը:

Տասներկու Ուսուցչապետներու եւ վաթսուէ աւելի աշակերտներու գիմաց ներկայացուցած է եւ պաշտպանած իր աւարտաճառը, որուն նիւթն է «Ճարտարարուեստի զարգացումը Վենետիկի դաւառին մէջ», արժանանալով գովեստի իր լուրջ ու աշխատուած գործին համար: Հուսկ բերանացի ներկայացուցած է նաեւ ԺԳ. դարուն հայ եւ վենետիկեան վաճառականական յարաբերութիւնները, նիւթ մը որ մեծապէս հաճելի անցած է իր նորութեան համար: Պր. Յակոբ Յակոբեան, ջերմ հայրենասէր՝ մոռցած չէ այս առիթով երեւան հանել իր ազգին վաճառականական բնածին յատկութիւնները օտար ունկնդիրներու առջեւ, նպատակ ունենալով ցոյց տալ որ՝ եթէ հայերը ունենային հարկ եղած ազատութիւնը եւ գիւրութիւնները՝ կարող էին քիչ ժամանակի մէջ միացնել առաջաւոր Ասիան առեւտրական կապերով եւրոպայի հետ:

Կը մաղթենք մեր շրջանաւարտ համալսարանականին լաւագոյն յաջողութիւններ իր ապագային մէջ՝ ապացոյցը տալով իր անձին մէջ հայկական անտեսագիտական տաղանդին:

ԽՄԲ.

ՈՂՋԵՐԹ

(ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԷՆ ԱՌ ԻՐ ՍԱՆԸ)

Մեկնումիդ ժամն հընչեց. թըռի՛ր թեւովն արծուի Որդեա՛կ, սեղմած ափիդ մէջ բուռ մը շող ոսկի, Զոր երկընքէն հափափեցի քեզի համար: Գիտեմ, մրտար մատներուս տակ՝ հըլու մարմար, Արդ կ'ողջունեմ ըղբեզ անդրի մ'հասակաղեզ. Աչքերուդ մէջ բոց կը վառի, ճաճանչ անշեղ. Գընա՛, այդ լոյսն ըլլա՛յ փարոս քեզ անխոտոր:

Տիեզերքին բացի անհուն Ոսկեմատեանն, Դէմ յանդիման քու դեռ անխորձ ճիղմ մանկութեան, Սերտեցիր դուն, ու մեղուաջան ամփոփեցիր. Հրաշալիքներն՝ դու հոն Աստուած էր ցաներ հիւ. Տարբերուն հետ եւ աստղերուն լուսապայծառ. Նստար վըսեմ խորհուրդի, դուն հէ՛զ ապիկար. Գընա՛ որդեակ, միտքըդ աշխարհ մ'ըրի փոքրիկ:

Հողւոյդ մէջ ես տաճար մը վեհ բարձրացուցի, Սիւներն համակ պորփիր, չըքե՛զ ու փառացի, Հոն կը բազմի ինն իր փառքին մէջ դերազօր, Որպէս Մանուկ հեղ եւ որպէս Տէր թաղաւոր. Հոն երկընքէն կը տեղայ լոյս, շընորհ, բարեք, Ու կեանքն յաւէտ անմահութեան ունի կընիք. Գընա՛ որդեակ, բայց չե՛լլես դուրս այդ տաճարէն:

Պարտէզ մ'ըրի ծաղկաղեզ սիւրտըդ նորատի, Շուրջն ածուներ բացի հաղար՝ ուր կը ծաղկի Ազնիւն ու դեղ, շուշանն ամբիժ եւ վարդն հրալառ, Անգին զանձեր հոն տեղացի հողեպարար. Վիշտերն ամէն, ըսի Սիրոյ մէջ կը հալին, Եւ լոկ կայուն՝ Երկինքը ցոյց տըլի անձին. Գընա՛ տըղաս, բայց վանէ՛ սէ՛րը դաւաճան:

Գաղափարի աշխարհիդ մէջ՝ զոյգ Արեւներ Ես վառեցի՝ կրօնք, հայրենիք՝ յաւէտ անմեռ. Որոնց լոյսին առջեւ հարկ է որ մըթաղնին. Գիտութիւններն եւ հանճարեղ ծնունդ մարդկային. Այդ ուղին է, ըսի, որ քեզ պիտի տանի. Դէպի աղբիւրն յաւերժական ամէն բանի. Գընա՛ որդեակ, բայց մի՛ շեղիր այդ ճամբայէն:

Արդ կը նետուիս մէջն ալեծուփ այս ծով կեանքին, Ուրտեղ շարժումն, օրէնքը սուրբ տիեզերքին, Կը սասանէ մարդիկ, տարրերն համանդամայն. Զարի, բարւոյ յորձանքին մէջ հողմատառան: Աւանդեցի ես քեզ սիրել ձձմարիտն յար, Գեղեցիկութիւնն եւ կապել կա՛մքըդ Բարւոյն լար. Գընա՛ որդեակ, բայց մի՛ մոռնար աւանդս յետին:

Հ. Մ. Ճ.

1945 Սեպտեմբեր